Lietas Nr. 137004614
Lietas arhīva Nr. 1-0046-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 28.martā, Tukumā

Tukuma rajona tiesas

tiesnese K.Vanaga,

ar tiesas sēdes sekretāri S.Staltbergu,

piedaloties Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvei /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē 2014.gada 18.martā, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka 2013.gada 19.decembra lēmumu Nr. Tiesa

noskaidroja

2014.gada 17.janvārī Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka 2013.gada 19.decembra lēmumu Nr.5608-Š, kas pieņemts saistībā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF048146, kuru sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt.

Ar Tukuma rajona tiesas tiesneses 2014.gada 21.janvāra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2013.gada 4.novembrī Valsts policijas Zemgales RP KPB patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākais inspektors J.Siliņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF048146 (turpmāk tekstā protokols), kurā norādīts, ka 2013.gada 4.novembrī plkst.15:20 Kandavā, pa Lielo ielu gar namu Nr.38, Liepu ielas virzienā /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Audi A8 reģistrācijas numurs /TL numurs/, nepiesprādzējoties ar drošības jostu.

/pers. B/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149^4.panta otrās daļas. Protokolā norādīts, ka ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis pēc LAPK 34.panta otrās daļas, /pers. B/ piemērots naudas sods Ls20.

Protokolu /pers. B/ ir parakstījis norādot, ka bija piesprādzējies.

Protokolā izdarīti labojumi, izslēgts apstāklis, kas atbildību mīkstina un svītrota atzīme par soda veidu – Brīdinājumu. Labojumus veicis inspektors Siliņš 4.11.2013.

2013.gada 19.novembrī VP Zemgales reģiona pārvaldē saņemta /pers. B/ sūdzība par protokolu, kurā lūgts atcelt lēmumu un lietu izbeigt. Sūdzībā norādīts, ka no protokolā veiktajiem ierakstiem secināms, ka sākotnēji amatpersona pieņēmusi lēmumu izteikt brīdinājumu, bet pēc paskaidrojuma par pārkāpuma neatzīšanu mainīja piemēroto soda veidu, uzliekot naudas sodu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka amatpersona ir pārkāpusi viņa tiesības uz paskaidrojumu sniegšanu, lēmumā nav norādīts neviens pierādījums, kas apliecinātu pārkāpuma izdarīšanu. Turklāt lēmumā nepamatoti norādīts atbildību pastiprinošs apstāklis

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieks J.Bahs, ar 2013.gada 19.decembra lēmumu (turpmāk tekstā lēmums), /pers. B/ sūdzību noraidīja, atstājot negrozītu 2013.gada 4.novembra Valsts policijas Zemgales RP KPB patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākā inspektora J.Siliņa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF048146 par Ls20 naudas soda piemērošanu.

Lēmumā norādīts, ka no policijas darbinieku J.Siliņa un /pers. I/ ziņojumiem izriet, ka /pers. B/ pārkāpums bija acīmredzams, izdarīts apdzīvotā vietā, kur satiksmei ir bīstami apstākļi, T- veida ielu krustojums. Lēmumā norādīts, ka no policistu ziņojumiem izriet, ka /pers. B/ nebija piesprādzējies. Lēmumā augstāka ticamības pakāpe piešķirta policijas darbinieku paskaidrojumiem, bet /pers. B/ paskaidrojumi vērtēti kritiski, norādot, ka /pers. B/ tos sniedzis nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības.

Izvērtējot protokola saturu un tajā veiktos labojumus, lēmumā norādīts, ka inspektors Siliņš nav pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas varētu mainīt lēmuma būtību. /pers. B/ tika nodrošinātas tiesības iepazīties ar protokolu un sniegt paskaidrojumu, ko /pers. B/ arī izdarīja. Ieraksti protokolā, kas izdarīti ar pildspalvu ir izdarīti /pers. B/ klātbūtnē, inspektors par to veikšanu /pers. B/ ir

paskaidrojis. Attiecībā par labojumu izdarīšanu, lēmumā norādīts, ka no inspektora Siliņa ziņojuma izriet, ka Siliņš punktu, kurā konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis- vainas atzīšana un nožēlošana atzīmējis kļūdaini, pamanot kļūdu un izlasot /pers. A/ paskaidrojumu, to svītrojis. Tāda pati situācija izriet ar ierakstiem par piemēroto sodu. Sākotnēji Siliņš protokolā pretim ailei „Izteikt brīdinājumu" ievilcis krustiņu. Pēc tam šis krustiņš svītrots un ir atzīmēts sods „uzlikt naudas sodu" un izdarīts attiecīgs ieraksts par naudas soda piemērošanu Ls20. Lēmuma autors uzskatījis, ka protokolā izdarītie labojumi ir saprotami, ieraksti ir salasāmi un minētie labojumi nemaina lēmuma būtību un ir atbilstoši LAPK 278^1 pantam.

Par Lēmumu /pers. B/ iesniedzis sūdzību Tukuma rajona tiesā, lūdzot to atcelt. Sūdzībā norādīts, ka amatpersona sākotnēji pieņēmusi lēmumu par brīdinājuma izteikšanu, bet pēc sūdzības iesniedzēja paskaidrojuma par pārkāpuma neatzīšanu, piemēroja naudas sodu. Administratīvais sods tika mainīts pēc sākotnējā lēmuma paziņošanas un spēkā stāšanās. Šādi rīkojoties tika pārkāptas personas tiesības sniegt paskaidrojumus, automātiski pieņemot lēmumu par pārkāpuma atzīšanu. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt lēmumam, norādot, ka protokolā nav norādīts neviens pierādījums, kas apliecinātu pārkāpuma izdarīšanu atbilstoši LAPK 274 panta otrās daļas 6.punktam. Sūdzībā norādīts, ka protokolā nepamatoti konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis. Protokolā nav nenorādīts konkrēts atbildību pastiprinošs apstāklis, bet atzīme par to izdarīta tikai atsaucoties uz likuma normu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmums pieņemt neņemot vērā viņa sākotnējo sūdzību. Amatpersona nav bijusi objektīva pieņemot lēmumu, personīgas nepatikas dēļ.

Sūdzības iesniedzējs /pers. B/ uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesā saņemts /pers. B/ lūgums par lietas izskatīšanu bez viņa klātbūtnes.

Valts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pilnvarotā persona /pers. A/ tiesas sēdē lūdza sūdzību noraidīt. Paskaidroja, ka iestāde, pieņemot lēmumu vispusīgi, izvērtējusi visus lietas apstākļus.

Uzklausot pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka /pers. B/ sūdzība ir pamatota, lēmums atceļams un lieta izbeidzama.

Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Normas otrā daļa paredz, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likuma prasības.

No lietas materiāliem, arī no Lēmuma izriet, ka inspektors Siliņš, konstatējot /pers. B/ darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvu, sastādīja protokolu, kurā sākotnēji par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktu atzina to, ka persona vaļsirdīgi nožēlo izdarīto un piemēroja /pers. B/ administratīvo sodu – brīdinājumu. Tiesa par pamatotu atzīts /pers. B/ sūdzībā norādīto, ka inspektors administratīvā pārkāpuma protokolā, izdarot atzīmi par administratīvā soda brīdinājuma izteikšanu pārkāpējam pieņēma lēmumu atzīstot /pers. B/ vainu un piemēroja sodu – brīdinājumu.

No lēmuma izriet, ka konstatējot, ka /pers. B/ paskaidrojums, proti, pārkāpuma neatzīšana ir pretrunā protokolā norādītajam atbildību mīkstinošam apstāklim, policijas darbinieks laboja kļūdu, izslēdzot atbildību mīkstinošu apstākli un grozot sodu uz bargāku, proti, naudas sodu Ls20. Protokolā nav norādīts pamatojums kļūdu labojumam.

Lēmumā inspektora Siliņa rīcība pamatota ar LAPK 278^1 pantu.

LAPK 278^1 panta trešā daļa nosaka, ka institūcija (amatpersona), kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pēc savas iniciatīvas vai pēc administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieka lūguma var izlabot lēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību.

Tiesa atzīts, ka likums neparedz administratīvā pārkāpuma lietā labot piemēroto sodu uz smagāku un izslēgt atbildību mīkstinošu apstākli. Šāda rakstura labojums tiesas ieskatā nav atzīstams par pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdu, kuru iespējams labot saskaņā ar LAPK 278^1 panta trešo daļu. Izdarot šāda rakstura labojumu protokolā, tiek pasliktināts pie administratīvās atbildības saucamās personas stāvoklis, kas ir pretrunā ar LAPK normām.

LAPK 237.pants nosaka, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību. Tiesa atzīst, ka likuma prasības konkrētajā situācijā netika ievērotas.

Piemērojot administratīvo sodu, ir jāievēro nevainīguma prezumpcija, pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam ir jābūt par labu privātpersonai (in dubio pro civis). Ievērojot minēto, visas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir tulkojamas par labu sūdzības iesniedzējam. Konkrētajā gadījumā, konstatējot, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanā ir pieļautas procesuāla rakstura kļūdas, kas ievērojami pasliktina pie atbildības saucamās personas stāvokli, un ņemot vērā, ka izskatot lietu atkārtoti šos pārkāpumus nav iespējams novērst, tiesa atzīsts, ka lietvedība šajā lietā ir izbeidzama, lēmums atceļams.

Ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$ panta otrās daļas 2.punktu, $289.^{13}$ pantu,

tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību.

Atcelt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka 2013.gada 19.decembra lēmumu Nr.5608-Š, kas pieņemts saistībā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF048146 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā, no sprieduma sastādīšanas un pieejamības dienas tiesas kancelejā,- 2014.gada 28.marta, iesniedzot apelācijas sūdzību Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga